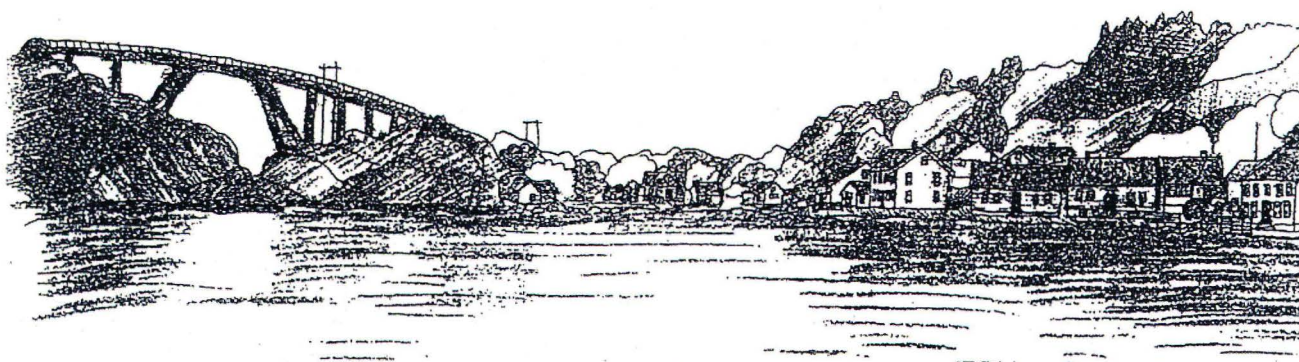

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 1

Vinter 2017

49. årg.

To dramatiske bussturer, på samme dag!

At 2 skolebusser kjørte av veien på samme dag, var neppe tilfeldig. Her slurver sjåførene med bruk av kjetting. Flere skoleelever ble stående kalde og noen gråtende i toppen av Nybråtet (Valvika). Buss nummer to kjørte av veien rett før industriområdet på Jåbekk.

Stein Austrud forteller om sin opplevelse den dagen:

Mandag 7.februar ble en dramatisk dag for våre skolebarn fra øya. Undertegnede kjørte Sasja og Emanuel til skolen og hadde, selv med piggdekk, problemer med å dra meg opp bakkene før og etter MaRen.

...forts neste side

Det var med nød og neppe vi kom opp bakken etter Skjernøy-krysset. Da vi kom over bakketoppen, på vei ned langs Jåbekk industriområde, så vi bussen som hadde kjørt ut av veien. Vi greide å stanse, men det skulle lite til før bilen gled nedover. Vi var første bil på stedet, men barna var allerede på vei ut av bussen. Bussjåføren tok dem imot. Da barna var kommet rundt og på nedsida av bussen, begynte vi å snike oss nedover bakken med bilen.

Da vi kom ned på sletta stoppet vi ved siden av hele gjengen. De var tydelig oppskaket av hendelsen, men det virket som mange opplevde det også litt spennende.

Julian fortalte at da bussen begynte å tippe over kanten, kastet de seg over på andre siden. Det må har vært noen dramatiske sekunder!

Vi så at det kom to busser imøte for å plukke opp skolebarna.

Heldigvis gikk det bra denne gang. Kjettinger hadde nok vært et godt alternativ. Både for denne bussen og den som stod fast i Valvika.

Stein Austrud

Ole Henrik Dyrstad forteller om sin opplevelse, utforkjøringen i Nybråtet, Valvika:

Det begynte med at vi var i bunnen av bakken og plukket opp de som skulle være med, så hørte jeg at vi begynte å spinne i bunnen av bakken. Det gikk sent oppover og bussen kjørte midt i veien. Det stod i avisa at vi møtte en bil, men jeg så ingen bil. Det gikk mer og mer sakte, og da vi var rett bak møteplassen begynte vi å skli sakte bakover mot fenderen. Jeg satt på den siden ned mot skråningen så det var jo litt skummelt, men jeg tenkte ikke at han kunne tippe over, for det gikk så sakte. Vi satt i bussen en stund, og så sa bussjåføren at vi måtte gå ut, for han var redd den skulle tippe. Vi gikk ut av bussen og opp på toppen av bakken, der stod vi og ventet på en ny buss. Jeg mistet 2 skoletimer den dagen.

Mi satt oss fast i nybrodet 🤔

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK

UTE OG HJEMME -

I redaksjonen:

Evert Knutsen	mob: 416 68 949
Janne Knutsen	mob: 915 49 971
Rita Dyrstad	mob: 415 56 866
Siren Salthaug	mob: 954 45 745
Eivind Syvertsen	mob: 913 66 994
Geir Larsen	mob: 416 25 334
Mariell C. Birkemo	mob: 994 14 944

E-postadresser:

Evert:	evert@hotproducts.no
Janne:	knutsen.juvik@online.no
Rita:	post@ryvingenfyr.no
Siren:	siren.salthaug@gmail.com
Eivind:	Eivind.Syvertsen@egeland.no
Geir:	geir.larsen@vaf.no
Mariell:	mmcbirkemo@gmail.com

Bankgirokonto: 7877.06.62604

Internettadressen til Skjernøyposten er:
www.skjernoyposten.no

E-postadresse: skjernoyposten@gmail.com

Adresseforandringer meldes til
Evert Knutsen, Skjernøyveien 254,
4516 Mandal

Kontakt USA:

Morgan Hansen
Box 549, Annandale N.J.
08801 USA
Cell phone: 980-693-7626
Mail: mrmorganh@hotmail.com

Abonnementpris pr. år kr 150,- USA \$20

Fiskenytt

Det har vært svært lite fisk å få i vinter, både lyr, sei og torsk har vært mangelvare. Dette er konklusjonen fra alle fiskere vi har vært i kontakt med. En del mindre torsk har det vært til sine tider, men noe større innsig av stor torsk som det pleier å være i februar og mars har ikke funnet sted. Kanskje den er forsinket. For de som fisker med ruser har det vært ganske mye helt små torsk, så dette får være lyspunktet.

Det har vært langt mellom disse - 9,5 kg

Sild har det vært masser av i februar, men det er jo begrenset hva man kan bruke av sild. Silda er full av gyteferdig rogn og melke, så kvaliteten er så som så. I hele vinter har det i fjordene vært makrell å få i lyr- og seigarn, men denne er så feit at den frister lite til annet enn agn.

Reketrålerne melder om jevnt bra fangster.

Om vinteren får vi som regel besøk av sel, det er helst steinkobbe som besøker våre farvann.

Den er ikke særlig populær, selv om de er fine å se på. De er nemlig mellomvert for rundmark, kveis som vi av og til finner i fisken. Det har vært ganske mange å se i vinter, og en er fanget i garn på Nordfjorden, og en død er drevet i land i Bådevika.

Nå går det mot vår, og trafikken av fiskere på havet øker kraftig. La oss håpe at det samme gjelder fisken.

Evert Knutsen

Portrettet

Geir Erik Larsen, er gift med Cecilia Lazarus (siden 1997) og har ei jente på snart 11 år, Silje Mirasin.

Jeg ble født og vokste opp på Skjernøya. Etter grunnskolen gikk jeg på Mandal Handelsskole mot språk og saksbehandling. Russ i -86. Etter dette gikk jeg to år på offentlig administrasjon ved Agder Distriktshøgskole (nå UIA). Etter 2 år fikk jeg såkalt «innpass» ved Statens lærerhøgskole for handels- og kontorlag på Hønefoss. Her gikk jeg to år med grunnlag sosialøkonomi. Siste året på Hønefoss var jeg i praksis ved Brekkeby videregående skole i Skien. Etter dette fikk jeg tilbud om et års vikariat her og det tok jeg.

Da jeg kom tilbake til Mandal fikk jeg vikariat ved Mandal videregående skole og tok grunnlag jus via Folkeuniversitetet i Agder. Så fulgte et års vikariat ved Arbeidskontoret i Mandal som yrkesrettleder og videre til Mandal Industrier hvor jeg var i 8 år.

De første 4 årene jobbet jeg i tiltaket Arbeid med Bistand og de siste 4 årene hadde jeg faglig ansvar for kursavdelingen ved bedriften. På slutten av min tid her var det mye turbulens og jeg følte til slutt at jeg måtte bort derfra. Jeg ringte så til min tidligere kollega ved Mandal Handelsskole, Rune Waren, for å høre om han kunne hjelpe meg til en jobb på skolen. Dette var romjulen 2003. Jeg begynte så å jobbe på skolen i januar 2004 og har jobbet her siden. Nå heter stillingen min Karriereveileder ved Karriere Lindesnes. Det hører også med til historien at jeg tok karriereveiledning på deltid ved Høgskolen på Lillehammer for snart 10 år siden. Ellers er jeg egentlig fortsatt student da jeg har masteroppgaven igjen før min master er i boks. Jeg tar dette sammen med min sjef, men har hatt problemer med å finne tid og energi til dette.

Så jeg har fartet rundt litt som vel er normalt for en student og tidlig i yrkeskarrieren, men flyttet til øya igjen i 1996. De første 10 årene bodde vi i Kapellbakken. Men på grunn av diverse omstendigheter kjøpte vi hustomt på Kniben – en sen kveld hos min nå så gode nabo, Atle Hjemdal. Ringte til Per Lyberg og handelen var i boks. Det har vi ALDRI angret på. Vi trives veldig godt på Skjernøya, og vår datter er skjernøypatriot på sin hals.

På fritiden min synger jeg i Mandals Sangforening og her har jeg sunget 1.bass siden 1986. De første 25 årene (ca?) som den yngste i foreningen, stort sett. Så rekrutteringen av den yngre garde har vært heller dårlig. Men jeg har hatt mye moro her og vi er jo noen fra Skjernøya etter hvert. Min bror, Trond, har vært medlem i samme periode som meg. Ellers er jeg engasjert i Liverpool Supporterklubb Mandal som i år er 10 år. Første året var vi 250 medlemmer og har ligget jevnt på 180 betalende medlemmer de siste 8 årene. Det viser hvilken posisjon engelsk fotball og spesielt Liverpool har i lille Mandal. Vi har i mange år nå reist over hver vår for å følge våre røde helter. Men i det siste har det vært annethvert år jeg er med.

Det beste med å bo på Skjernøya er de rolige og fredelige omgivelsene, de flotte turene man kan gå/løpe her ute. Nå begynner knærne mine å bli litt «kleine» for løping, men det er flott å gå også. Jeg tror det er perfekt for barn å vokse opp her. Nærheten til sjøen er også fantastisk, selv om jeg ikke kan skryte på meg at jeg er så mye på sjøen. Jeg er en godværsfisker og ikke noe mer enn det.

Jeg synes tilbudet til barn og ungdom på Skjernøya er veldig bra.

Vår datter, Silje, deltar på mange tilbud og synes det er veldig bra. Må spesielt trekke fram det arbeidet som gjøres i forbindelse med julespillet på Kapellet. Det første året Silje var med hadde jeg nok ikke så store forhåpninger til hvordan dette var. Men etter at hun nå har vært med 3 år på rad er jeg mektig imponert. Dette er for meg nå blitt et høydepunkt på julaften.

Hva de ulike lederne av spillet får ut av barna som er med er helt utrolig. Så jeg retter en stor takk til Kapellet for denne satsingen. Silje gleder seg til nytt julespill så snart det ene er over. Jeg synes tilbudet som er i dag er flott. Man kan ikke forvente seg så mye mer da vi tross alt bor nærme Mandal og de tilbudene som er der.

..forts neste side

Til slutt vil jeg si at jeg synes det er spennende å være med i Skjernøyposten. Jeg har nok ikke deltatt i så mange lokale aktiviteter siden vi flyttet hit. Men et par perioder i Skjernøy Vel og nå i Skjernøyposten gjør at en nok følger bedre med på hva som skjer på vår lille øy.

Geir E. Larsen

Den gamle ventebua på Farestad

Hva skjer med den gamle «ventebua» på Farestad?

Nå er den så falleferdig at den ikke lenger gjør sin «misjon» som et uværsskur for våre unge håpefulle i dårlig vær. Hull i både gulv og vegger gjør at bruken blir begrenset.

Vi i Skjernøyposten håper at noen tar ansvar slik at «ventebua» enten blir opprustet til å kunne brukes som tidligere eller at den fjernes. Med så mange barn som venter på bussen her så vil det så absolutt være behov for et slikt uværsskur.

Den nye bua som er satt opp er vel og bra, men gjør ikke nytten som den gamle gjorde tidligere.

Skjernøy kapell

Det har vært stor aktivitet på Kapellet siden julenummeret av Skjernøyposten kom ut.

28.12. ble den tradisjonelle juletreffesten avholdt. Fullt hus med julenisse, konkurranser, gang rundt juletre-et og andakt. Det ble servert pizza, brus, kaffe og pepperkaker. En flott fest.

25.1. ble det avholdt årsmøte i Ungdomsforeningen med rundt 40 fremmøtte. Årsberetningen viste at det har vært stor aktivitet i 2016.

Faste samlinger en gang per måned

Kveldsbibelskole, strikkekafe, "Damer på øya".

1.februar var det flott konsert med engelske Philippa Henna, Holum Gospelkor deltok med "oppvarmingssang". Et meget vellykket arrangement med rundt 80 personer.

5. februar var det familiesamling på ettermiddagen, Holum Gospelkor sang.

13. februar ble det arrangert filmkveld i regi av søndagsskolelederne. Det ble vist 2 bibelske tegnefilmer, med en spørrekonkurranse etterpå.
26 barn deltok.

Lise Knutsen

Krigsseiler Peder Hagbert Walvik fra Skjernøy

Peder var født i Valvik 8.10.1912, og var sønn av Eugen og Ragna. Hans søsken var Harry, Rolf og Pauline. Som ung drev han med fiske og seilte langs kysten. Som veldig mange andre ungdommer fra Mandals-distriktet var han også med skonnert «Gerd» på en 6 måneders tur. Skonnert «Gerd» var den siste seilskute i Mandal, og den siste Norske seilskute i fast oversjøisk fart. Peder var også med Oslo-båten «Fernbrook», og arbeidet også da i byssa. Så tok han kokk- og stuertskolen i Kristiansand i 1933-34.

I oktober 1938 mønstret Peder ut med skipet «Rio Verde», en stykkgodsbåt på 4500 tonn som hørte hjemme i Oslo og eier var rederiet Øyvind Lorenzen. «Rio Verde» kom i fart på alliert side, og Walvik sto om bord som kokk og stuert under hele krigen. Det står det stor respekt av!

«Rio Verde» seilte i konvoi på Nord-Atlanteren, og også mellom Syd- og Nord-atlanteren. Det var også turer til Afrika. Lasten kunne være så mangt, som krigsmateriell og ammunisjon. De hadde også dekkslast, gjerne fly og kasser med flydeler.

«Rio Verde» seilte heldig gjennom hele krigen og Walvik mønstret av og kom hjem i november 1945. Dermed ble det satt strek for sjølivet for Peder. Han kom seg over i et annet yrke i Mandal, med 7 år på E-verket, og også 7 år ved Bjarne Reiersen elektriske forretning. Walvik var også to år ved Mandals slipp, og en lengere periode på 16 år ved Norsk Kjetting industri. Etter hvert fikk Peder noen gode år som pensjonist og bodde i sitt barndomshjem til han døde 28.8.1992.

Kilde: Aage A. Wilhelmsen.

En stor takk til Aage for at han i sin tid samlet inn historier til våre krigsseilere.

M/S «Rio Verde» under lasting eller lossing

Knabenturen 2017

Den tradisjonelle Knabenturen ble i år avholdt siste helg i vinterferien. Det viste seg å gi flere deltakere enn det har vært på mange år, noe vi er glade for. Hele 66 øyboere la turen til fjells. Noen valgte å dra opp tidlig på fredag og fikk en fantastisk dag i alpinbakken eller på ski, og noen valgte å bare nyte utsikten fra solveggen.

Fredag kveld hadde vi felles rekemåltid, da gikk praten livlig og det er ikke godt å få ørens lyd. Det ble tid til en tur i badebassenget og gymsal også - leggetidene tøyes godt på tur. Mye god stemning i stua, med kortspill og fruktfat, mens praten går livlig mellom gode naboer. Noen var med for første gang og det er moro å inkludere flere. Turen er jo åpen for alle som bor på øya vår. Det er fint å bli bedre kjent med hverandre over en kaffekopp eller i oppvasken, middagslaging osv. Når alle bidrar med noe, går det praktiske som en lek. Pinlige stillheter er det lite av.

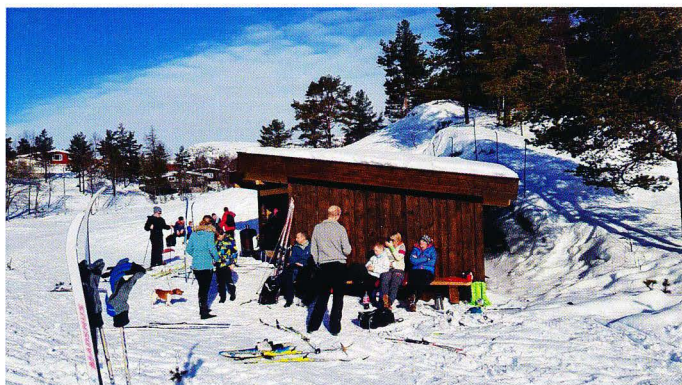
Lørdag var det dessverre en del vind og mye snø i lufta, men flere var ute og testet løypene likevel. Da er det ekstra godt å komme inn og varme seg mens snøen laver ned ute. Lørdagens høydepunkt er uten tvil godteribordet som både små og store gleder seg til. Å se de forventningsfulle ansiktene er bare herlig - så mye godt å velge mellom. Litt underholdning ble det også - flere deltakere fikk prøvd seg i Mesternes mester og testet koordinasjon, utholdenhet og presisjon. Kanonballkamp mellom barn og voksne er alltid spennende, før de eldste barna og voksne spiller volleyball - da er det nesten midnatt. Så noe overskudd på søvn er det vanskelig å tilegne seg på denne turen.

Det er lite snø på Knaben i år og den velkjente husmorløypa ble kjørt opp for aller første gang søndagen. Da la flere ut på tur rundt, mens andre holdt seg på flaten og koste seg i finværet. Det ble en fin avslutning på turen før vi pakket oss ut og reiste hjem. En får si som i mang en skolestil "Alle var enige om at det hadde vært en fin tur".

På vegne av komitéen takker vi for turen!

På turen ble det ble spekulert i hvor lenge Knabenturen har vært arrangert, og Rita i redaksjonen har saumfart gamle protokoller og funnet at den første Knabenturen fant sted siste helg i februar i 1976. Så den hadde i fjor 40-årsjubileum.

Det var idrettslaget som kom på idéen, og de fikk med seg ungdomsforeningen på gjennomføringen. Senere ble idrettslaget lagt ned, men øyboerne ønsket å fortsette å reise til Knaben en helg hver vinter, og et par stykker overtok Knaben-komitéen. Å være i komitéen har gått på omgang blant foreldre til barn i skolealder.

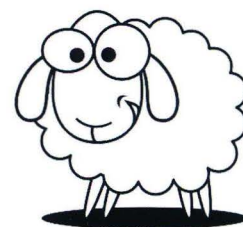
En pust i bakken på vei rundt Husmorløypa. Fra venstre: Ludvik Ilebekk, Håvard Wathne, Eivind Wathne og Lars Bentsen.

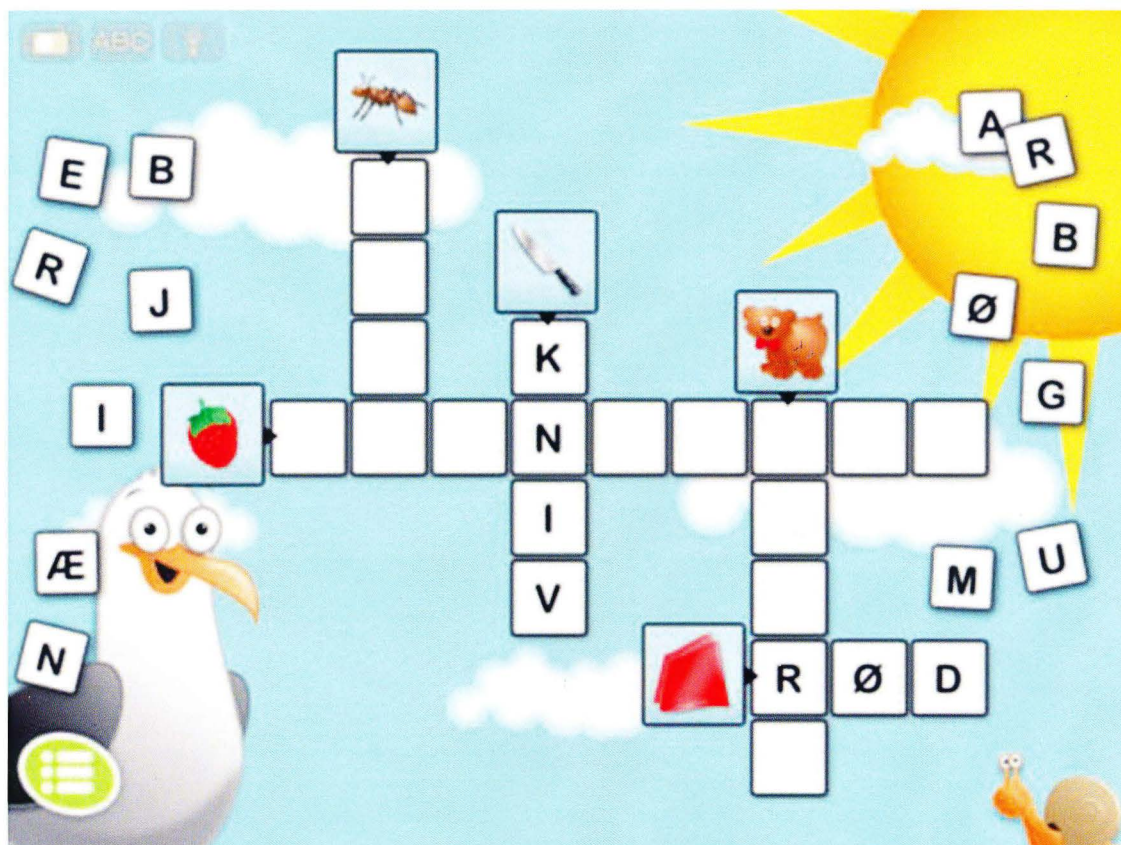
Maia, Nina og Jack Bentsen. Arnstein og Olliver Syvertsen i bakgrunnen

Lobbeliden

- Skjernøypostens egen barneside -

Finn 5 feil!

Chinook-helikoptre over Skjernøy

Foto: Åse-Karin Aanensen

Søndag 5. mars var det flere som ble skremt da 3 store helikoptre, av typen Chinook, fløy over Skjernøy. De fløy svært lavt, det så nesten ut som de skulle treffe hustakene.

Åse-Karin Aanensen forteller at hun kun rakk å få opp mobilkameraet og fikk tatt bilde da helikoptrene var på vei forbi.

De britiske transporthelikoptrene kom fra vinterøvelsen Clockwork på Bardufoss og var på vei til Aalborg i Danmark, før de satte kursen tilbake til basen i England. Fædrelandsvennen skriver at Chinooken har et mannskap på tre og kan frakte 55 soldater eller annen last – inkludert små kjøretøy. Skroget er på hele 15 meter, ikke rart vi måtte løpe til vinduene da vi hørte lyden av tordenvær en ellers stille søndag kveld.

-Siren

Hos oss i Juviga ristet huset da helikoptrene kom rett vestfra og strøk over hustaket i lav høyde østover.

Janne

Skjermdump fra fvn.no Foto: Rolf Bakken

Vi blar i arkivet.

I Skjernøyposten nr. 1. 1980 kan vi lese følgende:

Våre to naboøyer, Landøy og Udøy, er nå totalt avbefolket om vinteren. Dette er i grunnen synd, men når skole og forretning blir nedlagt, går det raskt den gale veien.

Hvor mange det bodde på det meste der ute, vet vi ikke riktig, men særlig Landøy var et ganske stort samfunn, med både skole, forretning og bedehus.

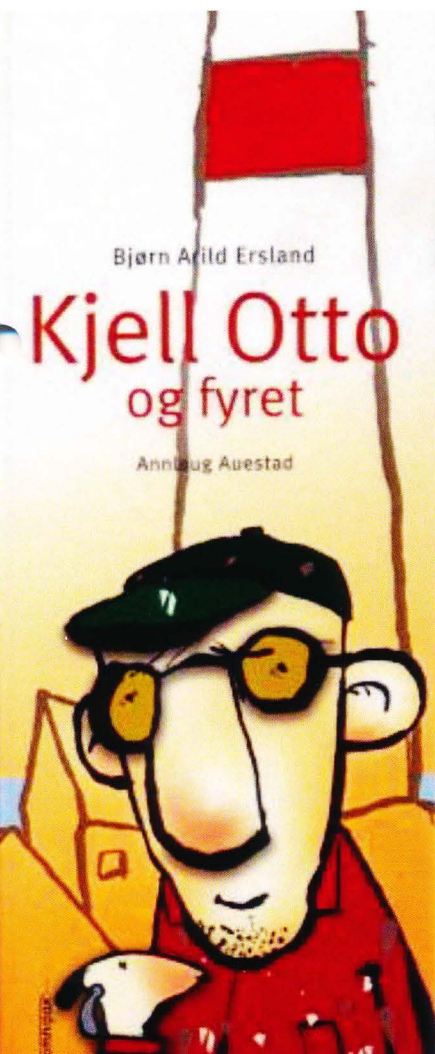
Det er fortsatt et par stykker som driver med sauer på Landøy, men selv sauene måtte evakueres, da isforholdene ble så vanskelige at de ikke kunne komme ut og stelle dem. Folketallet nå i 1980 har gått noe ned på vår øy siste år, men bilparken øker. Det er nå mellom 60 og 70 biler, og det er gjennomsnittlig nesten en pr. familie.

Så er det igjen veien til Vesterøya. Hver vinter blir det skrevet mer eller mindre om den. Men så er det også et mareritt hver gang det er et snøfall eller mildvær. Bussjåførene kvier seg veldig for å kjøre da, og lik ens med drosjesjåførene, i alle fall blir de nødt til å legge på kjettinger.

Julaften var det ille, særlig ut på natta da folk skulle hjem etter besøk hos slekt og venner. Ja det var mange som hadde problemer. I kapellbakken gikk en bil nesten helt utfor på stive hjul, og det kunne lett ha skjedd en ulykke.

I mange år er det blitt mast på om fendere akkurat på det stedet (Kapellbakken lå jo i denne tiden, 37 år siden, et godt stykke opp til venstre når en kjører til Vesterøya, og var veldig bratt) Men et lite lyspunkt øyner en jo.

I høst ble veien stukket ut over øya. Får håpe det snart blir reagert på, så en slipper å tenke på om en tør våge å kjøre eller ikke!

Bokpris

Det bodde en gang en familie i Skjernøysund med etternavn Hansen. Flere av etterkommerne til familiemedlemmene her har fått tildelt veldig gode skrive-evner.

Jeg vil nevne noen av dem; Magnhild Brovik, Elly Fjermestad, Else Grøsfjeld, som alle er i familie. Men sønn til Alice Hansen, som også er etterkommer i slekta, Bjørn Arild Hansen Ersland, han har tatt sin skrivekreativitet på alvor og kommet langt. Han har skrevet mange bøker, hovedsaklig bøker for barn.

Flere av dere kjenner sikkert til «Kjell Otto på fyret» en bok om en fyrvokters liv på Oksøy fyr, som er basert på en sann historie. Nå er Bjørn Arild nominert til kulturdepartementets litteraturpris, og tidligere er han nominert til Brageprisen.

Det er jo kjempehyggelig at en med røtter på Skjernøy har nådd så langt!

Lobbefest

25. februar gikk lobbefesten av stabelen på grendehuset. Det var nærmere 60 feststemte lobber på plass. Menyen besto av reker, og stemningen var rasende god fra start til slutt.

Komiteén dro i gang lotteri med diverse premier. Tradisjonen tro ble årets lobbe kåret, som vel fortjent ble Oddvar Jenssen. Livemusikk ved Bjørn Hunt slo godt an, og det ble både sving og det vi kan kalle freestyle på dansegulvet.

Kvelden ble avsluttet med pølser til nattmat – og enda litt mer dans!

Takk til årets komité for nok en godt gjennomført Lobbefest!

Naturbilde av de sjeldne

Carl Erik Kilander bor på Kniben, men er store deler av året på ekspedisjoner i Arktis og Antarktis som naturguide. Dette flotte bildet av to kurtiserende kongepingviner tok han på Gold Harbour på øya Sør-Georgia 27.februar 2016, og vant med det en fotokonkurranse i Fædrelandsvennen.

Smånytt

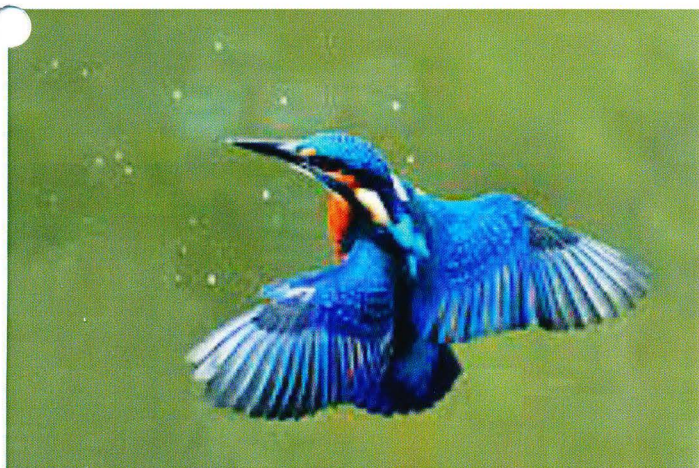
De første vårtegn viste seg i år allerede i februar, 2 grågjess besøkte Nordfjorden 25. februar. Det virker som de kommer tidligere for hvert år, og i større mengder. Det er alltid de lokale, de som hekker i vårt område, som kommer først. De store plogene kommer atskillig senere. 10. august starter jakten på grågås, men da har de aller, aller fleste lokale gjess for lengst trukket sydover. Det er rart at de er så inne i almanakken, og ikke minst i jakttidene.

Isfugl

Da jeg skulle trekke ei ruse i Skjernøysund 4. januar så vi en meget sjelden fugl, som fløy ut under brygga i huset til familien Larsen, kanskje bedre kjent som Gjestgiveriet. Det var en isfugl. Den er bemerkelsesverdig både ved sin kroppsform, sine helt spesielle farger, og sin levevei.

Den holder normalt til ved elver og vann, men ses av og til om vinteren ute ved havet, når næringstilgangen er liten. Den sitter helt rolig på land nær vannkanten og venter på bytte, som er fisk. Når byttet dukker opp, stuper den ned under vann, fanger byttet, mør-banker det, og spiser det helt.

Isfuglen er vanskelig å få øye på, men i flukt er den metallglinsende blågrønne ryggen lettest å få øye på. Den er litt større enn en spurv.

Vi har fått tilbakemelding på at det er skutt 9 rådyr i sesongen 2016. Det er fremdeles mye rådyr, men på grunn av mye rev, har nok en del av kjeene havnet

som revemat. Det var sannsynligvis to ynglinger i fjor, og dersom disse vokser opp kan det gå ut over både det ene og det andre, ikke minst lammene til villsauene på øya. Mikkkel går nok litt usikre tider i møte fram til 15. april, da er den fredet fram til 15. juli. Tidligere var det lov å jakte på reven også i hiet, men dette er nå forbudt.

Evert Knutsen

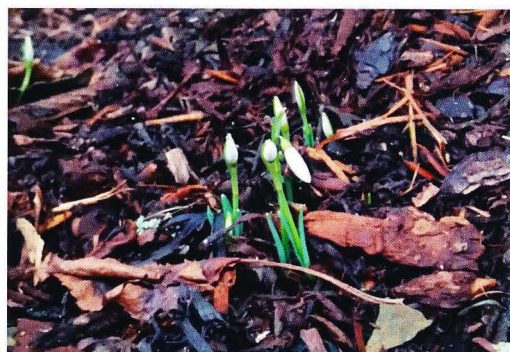
(Bilde fra internett)

2.juledag fikk vi en ny gjest på fuglebrettet

Et ekorn kastet seg over meisbollene med liv og sjel. Det hang opp ned og spiste i flere minutter, og ensset ikke småfuglene som hoppet rundt på grenene og ventet på tur.

Vi har omtrent ikke hatt vinter, og 25. januar var snøklokkene på full fart opp av jorda

Trefigurer som har gledet

Vi er flere som har gått på tur og gledet oss over de fine kreative trefigurene som hytteeier Carsten Håland fra Rogaland har laget. De er satt opp ved Dyrstad skolehus. Mange barneansikter har lyst opp i forskrekkelse og glede over å se på figurene. Dessverre vil vi ikke få oppleve å se flere av dem, Carsten døde av kreft i vinter. Vi sier takk, og lyser fred over hans minne.

Skjernøy Historielag minner om årsmøte på grendehuset tirsdag 21.mars kl. 1900.

Etter årsmøtet vil Nils Reidar Christensen fortelle om, og vise bilder fra flyplassen på Vestnes.

Besøk av sultne stær

Bilder av Stæren som søkte ly for snøværet 8 mars. De fikk brød og epler av meg. De så ut til å fryse, men nå er nok våren i anmarsj.

Åse-Karin Aanensen

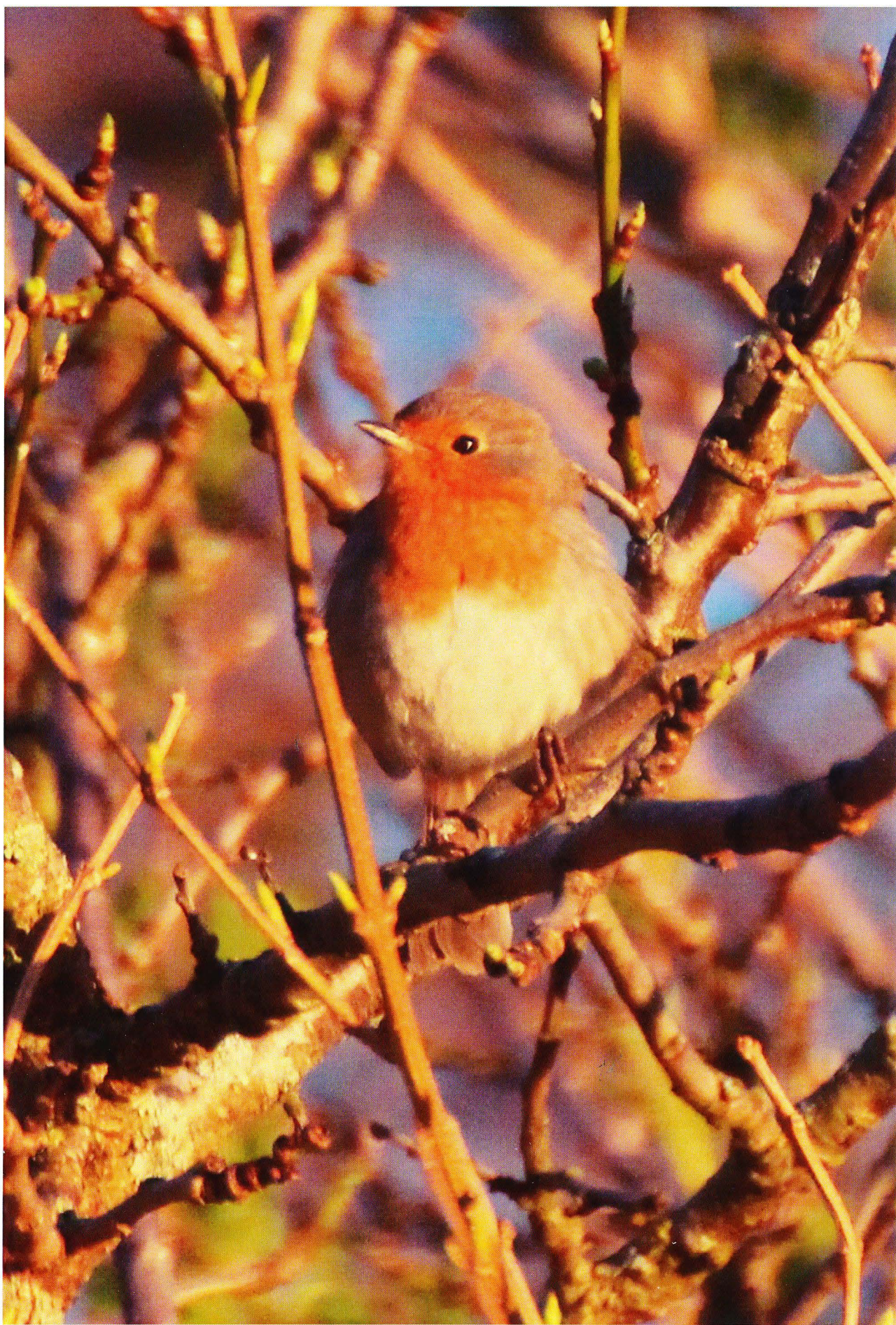
Hele Norge hører på TRXD's nye singel

Vi leser i Lindesnes avis at duoen Truls Dyrstad og David Atarodiyen gjør det veldig bra på musikkfronten. De skal nå holde konserter over hele landet, og er i god fremgang!

Truls Dyrstad

Foto: Jens Saanum Bessesen, l-a.no

Måtte bare ta med denne nydelige lille tassen, Rødstrupen trives best på bakken, men her har han dristet seg opp i treet hvor fuglematen henger.

Janne

Her sitter Rita T. Dyrstad, Inger Lise Ånensen og Kjell Trygve Ånensen. Rita og Inger Lise leker i ly for vestavinden med dukkene sine. Trygve er plassert i en vaskebalje og blir passet på. Mamma Torborg er nok ikke langt unna. Bildet er tatt i bakgården ved huset til Torborg og Kristian Ånensen våren 1961.

Ja, en god barndom har vi hatt!

En vinter er over

Så er vi langt inne i den første vårmåned, og kan se tilbake på en svært mild vinter. Kun noen få dager med minusgrader og litt snø før jul, og en liten periode med vinter tidlig i mars. Mye grått og trist vær med regn og vind fra øst. Ikke en dag med skøyteis, og minimale muligheter for å ta seg en skitur utenfor gatedøra. Trist for den yngre garde som liker vinteraktiviteter, men været kan man jo som kjent ikke gjøre noe med, i hvert fall ikke på kort sikt.

Sola er allerede kommet høyt på himmelen, så nå dukker snart det ene vårtegnet etter det andre opp.

Vi går en flott tid i møte.

